

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Bryssel I-förordningen (omarbetning)
Bryssel I-förordningen (omarbetning)

Portugal

Artikel 65.3 – information om hur man enligt nationell lag fastställer konsekvenserna av de domar som avses i artikel 65.2

Ej tillämpligt.

Artikel 74 – Beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet

En **verkställighetsåtgärd** är en rättslig åtgärd av borgenären eller den part som begär verkställighet mot gäldenären eller svaranden, vilken innebär att borgenären begär att domstolen ska verkställa en skyldighet som borgenären har rätt till. Verkställighetsåtgärder bygger på att den berörda rätten tidigare har tillkännagetts eller erkänts genom en **exekutionstitel**. Sådana åtgärder syftar till att säkerställa tvångsfullgörande av skyldigheten med hjälp av statens auktoritet. I en **exekutionstitel** fastställs de rättsliga sakförhållanden som ligger till grund för begäran av den part som begär verkställighet och ger den grad av säkerhet som krävs för att använda tvångsåtgärder mot svaranden. Enligt civilprocesslagen (*Código de Processo Civil*) betraktas följande som exekutionstitlar:

a) Fällande domar: Fällande domar utgör endast exekutionstitel sedan domen vunnit laga kraft, såvida inte ett överklagande av en fällande dom bara har devolutiv verkan. Avgöranden av skiljedomstolen (*tribunal arbitral*) kan verkställas på samma villkor som avgöranden av allmänna domstolar (artikel 47 i lag nr 63/2011 av den 14 december 2011).

b) Handlingar som har upprättats eller bestyrkts av notarie eller av andra organ eller yrkespersoner med denna befogenhet, som fastställer eller erkänner en skyldighet: Detta omfattar officiella handlingar (handlingar som myndighetspersoner upprättat i enlighet med rättsliga formaliteter inom ramarna för sina befogenheter eller en funktion som tilldelats dem av en notarie eller annan offentlig tjänsteman som är ackrediterad av staten) samt bestyrkta handlingar (handlingar som upprättats av privatpersoner och därefter bestyrkts inför en notarie eller andra organ eller yrkespersoner med motsvarande befogenheter).

c) Kreditnotor, även utan säkerhet, förutsatt att de sakförhållanden som ligger till grund för förhållandena fastställs i handlingen eller anges i verkställighetsbeslutet: Exempelvis brev, skuldebrev eller check.

d) Handlingar som är verkställbara genom särskild bestämmelse: Exempelvis ett föreläggande som ett verkställighetsbeslut har fogats till (artiklarna 6–8 i lagdekret nr 32/2003 av den 17 februari 2003 och artiklarna 7–21 i lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998).

För att en skyldighet ska kunna verkställas måste den vara **säker** (dvs. av bestämd karaktär – *an debeat*ur), **förfallen** (dvs. förfallodagen har passerat eller skyldigheten automatiskt måste uppfyllas då gäldenären mottar kravet) och **netto** (dvs. av ett bestämt belopp – *quantum debeat*ur).

Olika **former av förfaranden** gäller beroende på **syftet med verkställigheten** (betalning av en viss summa, leverans av en viss sak, utförande eller icke-utförande av en viss handling). När det i lagen föreskrivs en form av **särskilt verkställighetsförfarande** (t.ex. verkställighetsförfarandet för underhållsskyldigheter) gäller denna form. När den särskilda formen av förfarande inte gäller används den **allmänna formen**. Det **allmänna verkställighetsförfarandet** kan vara **summariskt** eller **ordinarie**, beroende på syftet med verkställigheten och typen av verkställighetsbeslut.

Behöriga myndigheter för verkställighet är exekutionstjänstemän och domstolar (domare och kansli). **Exekutionstjänstemän** utför alla verkställighetsåtgärder som inte faller under domstolens kansli eller omfattas av domarens behörighet, t.ex. stämningar, delgivningar, offentliggöranden, databassökningar, kvarstad och registrering av denna, avräkningar och betalningar. **Domaren** utför rättegångshandlingar som är reserverade för domaren eller som strider mot parternas eller tredje parter grundläggande rättigheter. **Domstolens kansli** handlägger administrativa frågor och ser till att verkställighetsförfarandena genomförs på rätt sätt.

När det gäller **begränsningar för verkställigheten på grund av gäldenärsskydd** bör det observeras att den normala verkställighetshandlingen för betalning av ett visst belopp är **kvarstad**. Detta innebär att man beslagtar tillgångar som tillhör den part mot vilken verkställighet söks, i syfte att sälja dessa tillgångar och använda intäkterna från försäljningen till att fullgöra den skyldighet som är föremål för verkställighet. I princip kan alla tillgångar som kan beläggas med kvarstad och som tillhör den gäldenär som är skyldig att betala den utestående skulden enligt materiell rätt bli föremål för verkställighet. Vissa tillgångar eller rättigheter som kan beläggas med kvarstad undantas enligt lag dock helt eller delvis från gäldenärens tillgångar genom **absolut** eller **relativ immunitet mot kvarstad** eller **total** eller **partiell immunitet mot kvarstad**. Dessutom är kvarstaden begränsad till de tillgångar som krävs för att betala den verkställda skulden och täcka alla förutsebara kostnader i samband med verkställigheten.

I civilprocesslagen fastställs **begränsningar för verkställigheten på grund av utgång av frist och preskription**. På grundval av dessa begränsningar kan verkställigheten bestridas genom en åtgärd som kallas "bestridande av verkställighet genom kvarstad", men endast om utgången av fristen eller preskriptionen inträffar efter fastställelsehandlingen.

I regel är alla överlåtbara rättigheter eller rättigheter som inte är undantagna enligt lag **föremål för preskription** om de inte utövas inom lagstadgad tidsperiod. Domstolarna får inte åberopa preskription på eget initiativ. Den måste därmed åberopas av den gynnade parten, dess företrädare eller åklagarmyndigheten (*Ministério Público*).

När preskriptionsfristen har löpt ut får den gynnade parten (dvs. gäldenären) vägra fullgöra skyldigheten eller invända på andra sätt mot utövandet av den preskriberade rättigheten.

Den **allmänna preskriptionsfristen** är 20 år, men kortare perioder är möjliga. **Preskriptionsfrister får avbrytas eller skjutas upp**. Skillnaden är att uppskjutandet sker enligt lag oberoende av borgenärens önskemål, medan ett avbrott är beroende av en åtgärd från borgenärens sida i detta syfte.

När det gäller hur **länge avbrottet av preskriptionsfristen varar** inleds den nya preskriptionsfristen först när det beslut som avslutar förfarandet vinner laga kraft, om avbrottet är en följd av en stämning, en delgivning eller en motsvarande handling, eller av ett skiljeavtal.

När preskriptionsfristen har löpt ut får den gynnade parten vägra fullgöra skyldigheten eller invända på andra sätt mot utövandet av den preskriberade rättigheten. Om gäldenären dock frivilligt fullgör en preskriberad skyldighet får den inte senare kräva återbetalning, även om gäldenären var omedveten om preskriptionen.

Preskription kan endast åberopas av borgenärer och tredje parter med ett legitimt intresse av preskription, även om gäldenären har avstått från preskription. Om gäldenären har avstått från preskription kan borgenärerna endast åberopa den om de civilrättsliga villkoren för talan om återvinning (*actio pauliana*) är uppfyllda. Om gäldenären inte åberopar preskriptionsfrister och fälls efter att åtal har väckts, påverkar inte det lagakraftvunna beslutet borgenärernas erkända rättighet.

När det gäller **utgång av frist**, när en rättighet enligt lag eller parternas vilja måste utövas inom en viss tid, gäller reglerna om utgång av frist, såvida det inte uttryckligen hänvisas till preskription i lagstiftningen. Utgång av frist kan endast förhindras genom en handling som har hindrande verkan enligt lag eller avtal inom den rättsliga eller avtalsmässiga tidsfristen.

En fastställelse- eller verkställighetstalan förhindrar utgång av frist, utan behov av delgivning med gäldenären. Fristen får endast skjutas upp eller avbrytas i de fall som föreskrivs i lag och, om det i lagstiftningen inte fastställs något annat bestämt datum, inleds fristen vid den tidpunkt då rättigheterna lagligen får utövas. Utgång av frist bedöms av domstol på eget initiativ och får återopas när som helst under förfarandet när det gäller icke överlåtbara rättigheter. Om verkställigheten inleds på grundval av överlåtbara rättigheter måste utgång av frist återopas av den gynnade parten (i princip gäldenären/den part mot vilken verkställigheten söks).

Ytterligare och mer detaljerad information finns i [Förfarande för verkställande av en dom – Portugal](#).

Artikel 75 a – de domstolar till vilka ansökan om vägran av verkställighet ska göras enligt artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1

Följande domstolar är behöriga att handlägga och pröva ansökningar som avses i artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1:

– Den centrala tvistemålsavdelningen (*Juízo Central Cível*) vid behörig distriktsdomstol, om en sådan finns.

– Den lokala avdelningen för civilmål (*Juízo Local Cível*), eller, om sådan saknas, den lokala avdelningen med allmän behörighet (*Juízo Local de Competência Genérica*) vid behörig distriktsdomstol.

Artikel 75 b – de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut med avseende på en ansökan om vägran av verkställighet ska ges in enligt artikel 49.2

Överklaganden mot beslut med anledning av ansökningar om vägran av verkställighet enligt artikel 49.2 ska inges till **appellationsdomstolen** (*Tribunal da Relação*).

Artikel 75 c – de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 50

Eventuella ytterligare överklaganden ska inges till **högsta domstolen** (*Supremo Tribunal de Justiça*).

Artikel 75 d – de språk som godkänns för översättningar av intyg rörande domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar

Ej tillämpligt. Endast portugisiska godtas.

Artikel 76.1 a – de bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 i förordningen

De nationella bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 är de följande:

– **Artikel 63.1 i civilprocesslagen**, med föreskrifter om domstolars extraterritoriella behörighet, bl.a. avseende domstolen på den ort där filialen, agenturen, kontoret, delegationen eller representationen är belägen (om i Portugal), i de fall där ansökan inges för delgivning med huvudkontoret (om det är beläget utomlands).

– **Artikel 10 i lagen om rättegång i arbetstvister** (*Código de Processo do Trabalho*), med föreskrifter om domstolars extraterritoriella behörighet, bl.a. avseende domstolen på sökandens hemvistort vid talan om anställningsavtal som anställda väcker mot arbetsgivare.

Artikel 76.1 b – de bestämmelser om litisdenuktion som avses i artikel 65 i förordningen

Ej tillämpligt.

Artikel 76.1 c – de konventioner som avses i artikel 69 i förordningen

Konventionen mellan Tjeckoslovakien och Portugal om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden, undertecknad i Lissabon den 23 november 1927.

Senaste uppdatering: 07/04/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.